

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

กรรมฐานผู้มุ่งธรรมไม่ยุ่งกับวัตถุสิ่งก่อสร้าง

(ก่อนจ้งหัน หลวงตาท่านปรารภกับลูกศิษย์เรื่องการเลือกของไปแจกทานที่เขาใหญ่วันนี้)

ไปดูวัดท่านอุทัย ท่านก็ทำเข้าทำตื้ออยู่ สมเจตนาที่เรามอบความไว้วางใจให้ เขาถวายที่แล้วเรามองดูพระองค์ไหนที่จะมาครองวัดให้เป็นสิริมงคล สมเจตนาของผู้ถวายที่ เราก็มองไม่เห็นใคร เอาท่านอุทัยมาตกลงพูดกัน ท่านอุทัยก็พอใจรับว่าจะมาอยู่ที่นั่นให้ เราก็มอบเลย เมื่อวานนี้ไปท่านอุทัยอยู่ที่นั่น ทำกระต๊อบๆ เล็กๆ ที่ภาวนาของพระ ดูเหมือนจะเป็นประมาณสองเมตรละมั้ง มองไปเห็น ห่างกันประมาณหนึ่งเส้นๆ เป็นกระต๊อบๆ ระเบียบๆ ไปทางนั้น ทางด้านนี้เขาปลูกศาลา ทางด้านนั้นสำหรับพระอยู่เป็นกระต๊อบๆ

ท่านภาวนาอย่างนั้นละ กรรมฐานท่านภาวนาอยู่ในกระต๊อบๆ อย่างนั้นละ ท่านไม่ยุ่งกับการก่อสร้าง ยุ่งอยู่นี่ ก่อสร้างธรรมขึ้นภายในใจ ไม่ไปยุ่งกับวัตถุ ผู้เสาะแสวงหาอรหัตถธรรม หาความเลิศเลอในธรรมทั้งหลายจะต้องเป็นอย่างนั้น ถ้าหาความเลว ห้ามดูหาคูณแล้วก็ไปเที่ยวหาปลูกกุฎิศาลา สวรรค์วิมานสู้ไม่ได้ เป็นอย่างนั้นละ อันนี้ออกหน้าออกตาละ ไปที่ไหนวัตถุออกๆ

นี่เราก็ได้เตือนท่านอุทัย ให้ระวังนะไปที่ไหนวัตถุออกหน้า ธรรมนี้ถูกเหยียบไปเรื่อย ๆ นะ ให้ท่านมองธรรมเสมอ อย่าไปมองวัตถุ วัตถุนี้เป็นเรื่องของกิเลสเขามองกัน หูหราฟูฟ่าเท่าไรยิ่งดี ๆ เจ้าของร้อนเป็นไฟของเล่นเมื่อไร ได้กุฎิได้บ้านได้เรือนหลายห้องหลายทับหลายชั้นว่าดี ๆ หัวใจมันเป็นไฟ ท่านไปอยู่ในกระต๊อบๆ อย่างนั้นหัวใจท่านสว่างาม เป็นกระต๊อบๆ ท่านอยู่ภาวนา จิตใจสว่างจ้าอยู่ในกระต๊อบนั้น นั่นละธรรม ธรรมอยู่ที่ไหนสว่างที่นั่น ถ้ากิเลสอยู่ที่ไหนเป็นไฟอยู่ที่นั่น มันต่างกัน

เมื่อวานจึงได้กำชับ แต่ท่านก็ทำเหมาะแล้วนี่ คือท่านทำเป็นกระต๊อบๆ เล็กๆ ประมาณสองเมตรละมั้ง พออยู่ภาวนาได้ ห่างกันประมาณสักหนึ่งเส้นๆ มองไปเป็นแถวข้างใน เวลานี้กำลังเปิดเผยอยู่ เพราะต้นไม้ยังไม่ขึ้น ท่านก็ปลูกต้นไม้ตามแถวนั้นต่อไปต้นไม้ก็ขึ้น แล้วกระต๊อบเหล่านั้นก็อยู่ได้ร่มไม้เย็นสบายภาวนา อย่างนั้นละท่านผู้เสาะแสวงหาอมรรคผลนิพพาน

ท่านไม่ไปหาหูหราฟูฟ่าที่ไหนแหละ อยู่สบายๆ ท่านไม่ไปสนใจกับเรื่องความลำบากลำบากบนทางร่างกาย ท่านจะสนใจในจุดสำคัญคือกิเลสที่อยู่ภายในใจ เผาหัวใจเป็น

ฝันเป็นไฟ ท่านจะเอาน้ำดับไฟคือความเพียรชะล้างเข้าไปตรงนั้น เต็มก็เย็นสบาย ๆ ที่
 นี้อยู่ที่ไหนก็สบาย เย็น ท่านภาวนาท่านจึงไม่ชอบหุงหาว ธรรมเนียมผู้มั่งอรรคมั่งธรรม
 แล้วจะไม่ยุ่งกับวัตถุสิ่งก่อสร้างทั้งหลาย ยิ่งกว่าสติ ปัญญา ศรัทธา ความเพียร ที่จะ
 หมุนตัวเข้าสู่ใจ เพื่อรักษาใจ ใจถูกทำลายอยู่ตลอดเวลาจากกิเลสทั้งหลาย เวลามีสติ
 ปัญญา ศรัทธา ความเพียรรักษาอยู่ใจก็สว่างาม สงบร่มเย็น ไปอยู่ที่ไหนก็สบาย ๆ

นั่นละท่านอาจารย์ เราเป็นลูกชาวพุทธเคยรู้ธรรมเป็นอย่างไรหรือไม่ มันไม่รู้
 ว่าจะธรรมเป็นอย่างไร ๆ ถ้าเรื่องกิเลสเป็นอย่างไรก็ตัวมันหมดทั้งตัวมันเป็นกิเลสแล้ว
 จะไปถามหาที่ไหน มีแต่คลังกิเลสด้วยกันเต็ม คลังของธรรมไม่ค่อยมี หาความร่วมมือกัน
 ไม่ได้ละซิ ธรรมภายในใจอยู่ไหนสบายหมด อย่างนั้นท่านปฏิบัติท่านภาวนา ตั้งแต่
 พระพุทธเจ้าลงมาทรงมีความมุ่งหมายอย่างนั้นตลอดมา

พอบวชเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ รุกขมุขเสนาสน์ ขึ้นเลย ขึ้นต้น นี่พระโอวาทที่
 เฉียบขาด เด็ดขาด จริงจังมาก พอบวชเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ประทานพระโอวาทให้ รุกข
 มุขเสนาสน์ นิสสัย ปพพชชา ตตถ เต ยาวซีวิ อุตสาโห กรณียो บรรพชาอุปสมบท
 แล้วให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมุขรัมไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื่อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ
 ที่แจ้งลมฟาง ที่แจ้งคืออัปโภคาส สดเจียบ อยู่ทีโล่ง ๆ อันเป็นที่สะดวกสบายในการ
 ประกอบความพากเพียร ไม่มีสิ่งก่อกวน ให้ท่านทั้งหลายอุตสาห้อยู่และบำเพ็ญใน
 สถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด ท่านบอกน้อย ๆ เมื่อไรบอกตลอดชีวิต

นี่ละพระโอวาทแท้ของพระพุทธเจ้า พวกเทวดามันยังสอดขึ้นมาเหยียบหัว
 พระพุทธเจ้าได้ลงคอ ว่าพระอยู่ในป่าในเขาเป็นพระวิกลจริต นี้ออกมาธรรมกถึกเอก
 นะออกมาประกาศ เอกมันเอกตาข้างเดียว ถ้าตาข้างนี้บอดแล้วก็เรียกว่าตาบอด มัน
 หาญพูดได้สบาย นี่มันนำทุเรศใหม่ ว่าพระอยู่ในป่าในเขาเป็นพระวิกลจริต มันอยู่ใน
 บ้านเป็นพระประเภทไหน ถามตัวมันเองบ้างซินะ พระพุทธเจ้าไล่พระเข้าอยู่ในป่าใน
 เขาตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบัน

พระโอวาทข้อนี้ไม่เคยจิตจาง เป็นพระโอวาทจำเป็นตลอดมากับพระทุกองค์ ไม่
 มีเว้นที่จะไม่ได้สอนธรรมข้อนี้ คือบวชแล้วให้ไปอยู่ตามรุกขมุขรัมไม้ อยู่ในป่าในเขา
 ตามถ้ำเงื่อมผา อันเป็นสถานที่สะดวกสบายในการประกอบความพากเพียร ปราศจาก
 สิ่งก่อกวนทั้งหลาย แล้วให้ท่านทั้งหลายอุตสาห้อยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอด
 ชีวิตเถิด นั้น พระพุทธเจ้าประทานเอง เหตุใดพระไปอยู่ในป่าจึงกลายเป็นพระวิกลจริต
 ถ้าไม่ใช่ตัวผู้มันว่านั่นเป็นบ้าเต็มตัวแล้วจะเป็นใครที่ไหนไป มันเลยบ้าไปแล้วไอนี้จะ
 มันจึงไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้าได้ลงคอ ว่าพระอยู่ในป่าในเขาเป็นพระวิกลจริต

พระพุทธเจ้าสอนไล่เข้าไปอยู่ในป่าในเขาโดยแท้ วิภลจิตอย่างไร ถ้าไม่ใช่ตัวมันเองเลยบ้าไปแล้วมันถึงไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้าได้ลงคอ หากเดินตามทางของศาสนาแต่เกิดเหตุทั้งนั้น ใครอยู่ในป่าในเขาเพื่อบำเพ็ญความ پاکเพียรไม่มีข้อตำหนิก็มีตำหนิอันเดียวเท่านั้นที่มาแสดง จึงสะดุดใจไม่ลืมเรา เพราะเรียนมาด้วยกัน รู้ด้วยกัน เห็นด้วยกัน ชัดกับธรรมข้อไหนต้องรู้ชิ ถ้าไม่ได้เรียนไม่รู้ เขาว่าอะไรก็เป็นอีกอย่าง อันนี้ก็เรียนมาด้วยกัน รู้มาด้วยกัน ชัดกับธรรมข้อไหนมันก็รู้

พระอยู่ในป่าในเขาเป็นพระวิภลจิต เป็นคำพูดที่เป็นมหากษัตริย์ต่อพุทธศาสนา นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาเป็นอย่างยิ่งทีเดียว มันเอามาพูดได้ลงคอ คนไม่มีเหตุมีผล พูดด้วยความเคียดแค้น พูดด้วยความไม่พอใจ พูดด้วยความโมโหโทโส ไม่ได้พูดตามหลักธรรมหลักวินัย ถ้าตามหลักธรรมวินัยพูดไม่ได้ในธรรมข้อนี้ เพราะเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อพุทธศาสนา นี่มันก็พูดได้เห็นไหมละสมัยปัจจุบันนี้กิเลส นำทุเรศนะ วันนี้พูดเท่านั้นละ ต่อไปนี้จะให้พร แล้วจะออกเดินทางไปแจกสิ่งแจกของ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz